A°. 1841. N°. 54.

DINGSDAG, DEN 6den JULIJ.

Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 3 *Julij* 1841.

Alsoo de navolgende personen, zich bij requeste hebben geadresseerd, om *Brieven van Manumissie* voor Slaven; als:

1°. SARAATJE SNIJDERS, voor de Slavin *Saraatje*; haar in eigendom tolbehoorende.

2°. D. J. LOTH, als Straatvoogd over en voor de Slaven *Adriana* en *Abraham*; afkomstig van wijle de vrije JULIANA LEA van BAAK. — En

3°. Fungerende CURATORS, als beheerende den Boedel van wijlen F. P. BUDEKER, voor de Slaven *Acouba* en *Marius*; afkomstig van gemelden Boedel.

Zoo worden al degenen, welke vermeenen mogten redenen van oppositie te hebben, opgeroepen, om met betrekking tot het Lij No. 1 vermeld verzoek, binnen den bij *anticipatie* bepaalden tijd van **acht** dagen, en tot de *twee* overige verzoeken binnen *drie* weken van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; na verloop van welke termijnen de verzochte *Brieven van Manumissie* anders zullen uitgereikt worden.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 5 *Julij* 1841.

Namens Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, wordt hiermede bekend gemaakt, dat de *Zetting van het Brood* over deze loopende maand is bepaald als volgt:

Dat een BROOD van *acht* Centen, zal moeten wegen 5 oncen.

En dat van *vier* Centen, 2 oncen en 1 Lood.

En dat de prijs van het *Vleesch* over het *derde* kwartaal dezes jaars, is bepaald, als volgt:

RUNDVLEESCH,	50 Centen	per pond.
SCHAPENVLEESCH,	48 »	» »
VARKENSVLEESCH,	36 »	» »

Wordende alzoo alle Broodbakkers en Vleeschhouwers gelast, zich daarna te gedragen.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Nieuwstijdingen.

(*UITTREKSELS uit de Nederlandsche Dagbladen tot en met den 19 Mei 1841.*)

Fransche Berigten.

PARIJS, 1 Mei.

In den *Messager* leest men het volgende: Er waren geene bewijzen noodig om de valschheid der, aan den Koning door de legitimistische dagbladen toegeschreven brieven te doen blijken. Intusschen openbaart zich thans eene daadzaak, die op de onwederlegbaarste wijze, zelfs voor meest bevooroordeelde gemoederen, bewijst hoe die brieven zijn gefabriceerd geworden. In het werk van den Heer Sarrans de Jonge, getiteld: *Lodewijk Philips en de omwenteling van* 1830, 1ste deel, bladz. 88, 2de alinea, vindt men, onder den vorm van een vermeend *mondeling antwoord*, door den Koning aan lord Stuart, den ambassadeur van Engeland in 1830 gegeven, den tekst zelven, woord voor woord, van één der drie door het dagblad *La France* publiek gemaakte brieven. De *Contemporaine* heeft zich vergenoegd, dit stuk te kopiëeren, daarbij haar talent van schriftnabootsing te baat nemende, om hetzelve in eenen zoogenaamden brief des Konings te herscheppen.

De *Messager* deelt hierop, naast elkander gedrukt, de beide lezingen mede, waaruit men ziet, dat, op een enkel woord na, de beide teksten woordelijk dezelfde zijn. Wij laten hier de vertaling volgen uit het werk van Sarrans. Het verschillende woord is daarin cursijf gedrukt, hebbende de *Contemporaine* in plaats van die uitdrukking *du dernier gouvernement* gebezigd *de la restauration*:

Tekst uit het werk van den Heer Sarrans (door de *Contemporaine* als brief van Lodewijk Philips medegedeeld):

»In het algemeen genomen is het mijn opregt en vast besluit, al de traktaten onschendbaar te handhaven, die sedert 15 jaren tusschen de Europesche mogendheden en Frankrijk gesloten zijn. Wat de bezetting van Algiers betreft, heb ik nog meer bijzondere en meer krachtvolle beweegredenen om de verbindtenissen na te leven, welke mijne familie jegens Engeland heeft aangegaan.

»Die beweegredenen bestaan in de levendige begeerte, welke mij bezielt, om aan zijne Britsche Majesteit welgevallig te zijn, en voorts in mijne innige overtuiging dat eene naauwe verbindtenis tusschen de beide landen noodzakelijk is, niet slechts voor hunne wederzijdsche belangen, maar ook voor het belang der vrijheid en der beschaving van Europa. Gij kunt dus, mijnheer de ambassadeur, aan uw gouvernement verzekeren, dat het mijne zich stiptelijk houden zal aan al de verbindtenissen, welke Z. M. Karel X, met betrekking tot de zaak van Algiers, heeft aangegaan.

»Maar ik verzoek u de oplettendheid van het britsche kabinet in te roepen op de tegenwoordige gesteldheid der gemoederen, in Frankrijk, en aan hetzelve te doen opmerken, dat de ontruiming van Algiers, het sein zoude wezen tot de hevigste aanvallen tegen mijn gouvernement, dat zij droevige uitwerkselen zoude kunnen te weeg brengen, en dat het voor den vrede van Europa, van belang is, eene nieuwe geboren regering, en die aan hare vestiging arbeidt, niet te depopulariseren. Derhalve moet dan, gerust gesteld met opzigt tot onze voornemens, en overtuigd van onzen vasten wil om jegens haar de belofte van het *laatstvorige gouvernement* (naar de Contemporaine: De belofte der *restauratie*) te vervullen, zijne Britsche Majesteit aan ons de keuze van den tijd en van de middelen overlaten.

»Ziedaar, voegt de Heer Sarrans hierbij, den volledigen zin, indien niet zelfs den woordelijken inhoud der mondelinge verklaring van Zijne Majesteit, zoodanig als zij is medegedeeld in het antwoord van den Engelschen gezant aan lord Wellington."

Wij behoeven niet aan te merken, dat het gesprek, door den Heer Sarrans verhaald, even onwaar is als de brief van de Contemporaine. Het publiek zal thans de moraliteit eener factie beoordeelen, die zich niet ontziet dergelijke middelen te baat te nemen.

Het schoonst mogelijke weder begunstigt heden den H. Philippusdag. Eene aanzienlijke volksmenigte is reeds in de *Champs Elysées* vergaderd om de openbare vermakelijkheden bij te wonen. Overigens schijnt alles ingevolge het vastgestelde Programma te zullen plaats hebben, en tot op dit oogenblik hebben wij nog geen meldenswaardig incident vernomen.

Niet tegenstaande den naamdag des konings, merkt men op, dat heden de werklieden aan de fortificatiën voortarbeiden; zij zijn er in bijna even grooten getale als de andere dagen der week.

Mengelingen.

SCHULDIG OF NIET SCHULDIG.

Het aantrekkelijke van een romantisch oord, maar, vooral een gezond luchtgestel en een aangenaam gezelschap, noopten mij, nu verscheiden jaren geleden, om mij voor eenigen tijd neder te zetten, in eene provincie-stad van een afgelegen gedeelte van Frankrijk. Ik had het genoegen bij vele familien in de nabuurschap een vriendelijk onthaal te vinden. Onder de personen, die ik daar somwijlen aantrof, had ik ook met een heer kennis gemaakt, dien ik E u g è n e L a n c r e v i l l e wil noemen. 't Was een man, die de aandacht moest trekken van elk, die hem voor 't eerst ontmoette: rank, welgebouwd, vooral niet leelijk, en vrij van alle aanmatiging, moest hij op het eerste gezigt een gunstigen indruk wekken, die evenwel minder werd, wanneer men zijne gelaatstrekken van naderbij beschouwde. Een diep lidteeken, gaande van 't voorhoofd over den linker wang, tot den mondhoek, gaf hem iets degelijk onaangenaams. Somwijlen was hij stil en zwijgend en in gedachten verdiept, ja, bijna stuursch en norsch, terwijl op een anderen tijd zijne gesprekken aanhoudend en leerzaam waren en van ongemeene belezenheid, en eenen schat van ondervinding, getuigden. Hij kon niet ouder zijn dan veertig jaren, en ofschoon zijne bruine gelaatskleur en het onbehagelijke lidteeken het vermoeden konden wettigen, dat hij tot den krijgsstand behoorde, ontweek hij zorgvuldig het antwoord op elke vraag, die hem daaromtrent, met hoe veel beleid ook, gedaan werd.

De Heer D e M e r a c, een welgesteld, achtenswaardig landeigenaar, leefde met eenen zoon en eene dochter in de onmiddelijke nabijheid van de stad. Te zijnen huize ont-

moette ik Lancreville schier elke reis. Zijne aanzoeken om Mejufvrouw Josephine de Merac werden gunstig opgenomen. Het tijdstip, waarop hij toegang had gekregen tot die familie, en de omstandigheden, die er mede gepaard waren gegaan, waren mij niet bekend: dit alleen had ik toevallig gehoord, dat Lancreville den jongen August de Merac, den zoon van den huize, in eene gewigtige aangelegenheid, toen beiden zich in Parijs bevonden, eene belangrijke dienst had bewezen.

De Merac, de zoon, nog steeds bevriend met Lancreville, stond bekend voor een ligtzinnig losbandig jongman, die zijne familie reeds veel kommer en verdriet had gebaard. Zijne zuster Josephine, was een liefstallig, hoogst beschaafd meisje, hetwelk door hare zachte geaardheid elk voor zich innam. Ik moest er mij over verwonderen, hoe Lancreville zich de genegenheid van Josephine had kunnen verwerven. Ongelijkheid van jaren, maar vooral een zeer in 't oog loopend verschil van karakters wordt doorgaans voor een beletsel van wederzijdsche liefde gehouden. Hij nu was een ernstig, terughoudend man, op wiens gemoed eene duur verkregen ondervinding een buitengewonen indruk had nagelaten, waar hij nu en dan met weêrzin en altoos op eene geheimzinnige wijze blijk van gaf; zij, daarentegen, was een levendig meisje, zoo schoon als schuldeloos en eenvoudig. De sombere, altoos peinzende Lancreville werd nogtans aan de zijde van Mejufvrouw De Merac een hartstogtelijk minnaar. Om hem regt te doen, moeten wij intusschen verklaren, dat de jonge Dame hem van ganscher harte scheen toegedaan; en zijne onderhoudende gesprekken, waar bij, wanneer hij wilde, elk door wist te boeijen, waren mij wel bekend. Ook diende hem de omstandigheid, dat vader en zoon blijkbaar hoogen prijs op hem stelden.

Lancreville was noch onder de vrouwen noch onder de mannen in den omtrek zeer bemind. Niemand, die, zoo 't heette, iets van zijne vroegere betrekkingen wist, schoon elk genegen en bereid was, om in stilte het een of ander tot nadeel te verbreiden. Nu eens was 't eene aanmerking over de onvoorzigtigheid en de blindheid van den vader, om een geheel onbekend man, die zulk een streng stilzwijgen over zijne familie, zijne afkomst enz. in acht nam, eene verkeering toe te staan met zijne dochter; dan weder had men 't over 's mans vertrouwelijken omgang met den loszinnigen August, waarbij men te verstaan gaf, dat zij zich te Parijs aan eerlooze kunstgrepen bij 't spel hadden schuldig gemaakt. Dit alles nu had men welligt kunnen toeschrijven aan de neiging tot kwaadsprekendheid, zoo algemeen in de kleine steden, of misschien ook aan den nijd over Lancreville's geluk bij de schoone Josephine; langzamerhand echter begonnen die geruchten en die gissingen ook op mij eenigen invloed te oefenen. Ik geloofde half en half, dat Lancreville een gelukzoeker was, die stroeven ernst huichelde, en eene geheimzinnige deftigheid aannam, om zijne grondbeginselen en zijne drijfveren des te beter te kunnen verbergen; want het was algemeen bekend, dat Mejufvr. De Merac, behalve hetgeen zij van haren vader had te wachten, een vrij aanzienlijk vermogen van zich zelve bezat. Daar wij 't over sommige onderwerpen dikwijls oneens waren en onze meeningen en beschouwingen vaak hemelsbreed verschilden, nam mij dit nog meer tegen hem in; en ik geloof, dat hij even afkeerig was van mij als ik van hem. Of hij de bewijzen van oplettendheid, die ik Mejufvrouw De Merac schonk, verkeerd uitlegde, dan of hij zich verbeeldde, dat ik geloof sloeg aan de geruchten, die er van hem liepen, weet ik niet, doch van lieverlede brak hij alle verkeering met mij af, en voor 't minst, dat ik hem iets in den weg had gelegd, zou hij, geloof ik, alras mijn openlijke vijand zijn geworden.

(Vervolg en Slot hierna.)

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 1sten dezer, de Engelsche Schoener Carib, Kapt. H. F. Walton, van Demerary, hebbende 6 dagen reis.

UITGEKLAARD.

Den 30sten Junij ll., het Schip de Drie Gebroeders, Kapt. J. C. Atkes, lading: 415 vaten Suiker, 257 balen schoone en 13 balen vuile Katoen, 3 vaten Arrowroot, 125 pond oud Koper en 220 pond Metaal. — Passagiers: de Heeren H. J. C. Heijn en Dirk Zweers Linderman.

Den 1sten dezer, het Schip de Goede Vrede, Kapt. C. Zaal, lading: 468 vaten Suiker, 50 balen schoone en 2 balen vuile Katoen. — Passagier: Nehel. — Beide naar Amsterdam.

Publieke Veilingen.

Ter Kastelenije van het Geregtshof

Vrijdag, den 2 Julij 1841.

Het HUIS, staande op het vererfpacht Erf, aan de Joden Breedestraat, N. W. La. C. No. 44; aankomende E. MATROOS, als mede Erfgenaam van den Boedel wijle BETJE van BEELDSNIJDER. *f* 3000. — B. S. VON KNOBBELSDORFF.

Advertentiën.

(23424) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 9den Julij 1841, des voormiddags om *half negen* ure, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

Het *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de *Dominéstraat*, La. C. No. 59; aankomende DANIEL CORONEL.

De SLAVEN, met namen: *Izak*, *Garçon*, *Hendrina*, *Wilhelmijntje*, *Floris*, *Pandoor* en *Sambo*; aankomende F. W. WERLÉ.

Paramaribo, *den* 5 *Julij* 1841.

R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

(26750) Over *zes* weken, dag en datum nader te bepalen, zal door den Vendumeester ALEXANDER SALOMONS, worden verkocht:

Twee HUIZEN en ERVEN, gelegen alhier, aan de *Knuffelsgracht*, bekend onder La. A. No. 235 en 236.

Inmiddels zijn beiden of een derzelven op *favorable* conditien UIT DE HAND TE KOOP.

Paramaribo, *den* 5 *Julij* 1841.

S. H. BRANDON.

(26748) *HEDEN MIDDAG* om 4 ure, *VENDU*, ten huize van den Vendumeester M. A. KEIJSER, van de *HUIZEN* en *ERVEN*, aankomende den Boedel wijle Mejufvrouw J. T. G. van WOSSING.

TE HUUR.

Het *HUIS* en *ERF*, nevens *BIJGEBOUWEN*, gelegen aan de *Saramaccastraat*, uitkomende aan de rivierzijde, laatst bewoond door nu wijlen den *Mr. Molenmaker* J. R. O'FERRAL Jr. — Te bevragen bij (26749)

N. J. C. BAARS.

(26771) De ondergeteekenden van *WOONPLAATS* veranderd zijnde, en thans woonachtig aan de *Watermolenstraat*, in het Huis laatst bewoond door den Heer C. CORNELISSEN, geven door deze hiervan kennis aan hunne Begunstigers; hebbende zij met de laatst gearriveerde Schepen ontvangen:

Diverse WIJNEN en GORT in vaten, en zijn nog ruimschoots voorzien van verscheidene *ARTIKELEN*.

Paramaribo, *den* 5 *Julij* 1841.

GEo. PRINGLE & Co.

GEBROEDERS REELFS

hebben ontvangen per de laatst gearriveerde Schepen, en bieden te koop:

ROODE WIJN in oxhoofden, kisten en bij het dozijn, diverse FIJNE *FRANSCHE* WIJNEN, CHAMPAGNE, RHYN, PORT A PORT, TINTA en *zeer oude* MADERA WIJN, Azijn in oxhoofden en damejeans, SELTSERWATER en diverse LIKEUREN, JENEVER, witte en cognac BRANDEWIJN, Banket, Koeken, Vruchten op Brandewijn, BROODSUIKERS, Specerijen, zwarte en groene THEE, Krenten, Rozijnen, Pruimen, Amandelen, Appelen, Peeren, HAVANAH en MARYLAND *SIGAREN*, ROOKTABAK.

Hammen, Rookspek, Rolpens, Worst, Saucijsjes, Saucijsjes de Bologne en beste Zuurkool.

STEENEN, KALK, CEMENT, PANNEN, TIGCHELS, LATTEN, DEELEN, ZINK, alle soorten SPIJKERS, LIJN en PATENT OLIE, aangemaakt en droog WITLOOD, heele en gemalen Krijt, Spaansch Vriesch en Cromaat Groen, Berlijnsch Blaauw, Zwartsel, Engelsch en Poolsch Bruin, Menie, Cromaat Geel, Fermillion, Indigo, Vitriool, Goudglid en Doodekop, Breeuwwerk. Kanariezaad en meer andere GOEDEREN. (26747)

Paramaribo, *den* 30 *Junij* 1841.

Schepen in Lading.

Naar Amsterdam.

Het Brikschip de Planter, Kapt. H. F. Zeijlstra. Adres bij Leijsner en Scheffer. — Sluit 10 Julij.

Het Nederlandsch Kofschip Allersma, Kapt. R. W. Vos. — Adres bij H. Degenhard. — Sluit 10 Julij.

Het Bregantijnschip de Koophandel, Kapt. F. Popken. — Adres bij Leijsner en Scheffer.

Het schoner Kofschip Concordia, Kapt. B. J. Wijgers. — Adres bij J. L. Gellée.

Het gekoperd tweedeks Fregatschip Noord Holland, Kapt. H. K. Ruijl. — Adres bij Gebroeders Reijns.

Het Schoner Kofschip Hillegonda Ida, Kapt. H. A. Hendriks. — Adres bij J. L. Gellée.

Het gekoperd Brikschip Susanna Maria, Kapt. E. Mejer. — Adres bij L. D. J. van Bommel.

Het gekoperd tweedeks Barkschip Julia, Kapt. J. Hilbrands. — Adres bij Josua Lyon.

Het gekoperd Galjootschip de Stad Zwolle, Kapt. L. J. Lindeboom. — Adres bij Kenswil en Co.

Naar Rotterdam:

Het schoner Barkschip Zodiac, Kapt. A. C. Krull. Adres bij Leijsner en Scheffer. — Sluit 13 dezer.

Het schoone Kofschip Jacoba, Kapt. A. K. de Groot. — Adres bij J. L. Gellée.

Ter Drukkerij van FUCHS & CAMPS.